

**Oświadczenie złożone
przez senator Joannę Sekułę
na 14. posiedzeniu Senatu
w dniu 18 sierpnia 2020 r.**

Oświadczenie skierowane do minister rodziny, pracy i polityki społecznej Marleny Maląg

Szanowna Pani Minister!

W związku z wystąpieniem „Polskich Mam” opowiadam się za naprawą zaistniałej sytuacji.

Uważam, że art. 15g ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych nie powinien skutkować ustaleniem nowej podstawy wymiaru zasiłków w świetle art. 40 oraz art. 41 ustawy z 26 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Według art. 15g ustawy z 2 marca 2020 r. nastąpiło obniżenie wymiaru czasu pracy oraz wynagrodzenia wszystkim pracownikom. Osoby przebywające na zasiłku chorobowym w związku z ciążą również zostały objęte tymi zmianami, co skutkuje ustaleniem podstawy wymiaru zasiłków zarówno chorobowego, jak i macierzyńskiego, zgodnie z nowym wymiarem czasu pracy. Taka sytuacja powoduje, że świadczenia z ubezpieczenia społecznego są wypłacane według obniżonych wynagrodzeń, kwot poniekąd fikcyjnych, które nigdy nie zostały wypłacone za faktycznie wykonaną pracę.

Przed powstaniem prawa do zasiłku chorobowego czy też macierzyńskiego osoby te uzyskiwały rzeczywiście wypracowane wynagrodzenie, od którego były odprowadzone składki na ubezpieczenie społeczne oraz zaliczki na poczet podatku dochodowego.

Biorąc pod uwagę fakt, że świadczenia związane z macierzyństwem są wypłacane przez okres 364 dni, osoby te są w dużej mierze pokrzywdzone wypłatą zasiłku ustaloną według obniżonego wynagrodzenia.

Zatem uczciwe i sprawiedliwe jest naliczenie świadczeń bez uwzględnienia art. 40 oraz art. 41 ustawy z 26 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa w związku z art. 15g ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, zwłaszcza że obniżenie zarówno wymiaru czasu pracy, jak i wynagrodzenia często bywa określone w ścisłym przedziale czasowym.

Zapis w tym zakresie należy zmienić, tak aby zarówno pracodawcy, jak i pracownicy byli chronieni w zaistniałej sytuacji.

Z poważaniem
Joanna Sekuła